

Prefață

Dacă scriitoarea Irina Binder nu ar fi existat, un vizionar ar fi trebuit să o inventeze. Și asta pentru că, privind în viitor, ar fi văzut cu tristețe că astăzi, în lipsa ei, mulți dintre cititorii români ar fi continuat să trăiască fără să cunoască bucuria pe care ți-o aduce slova tipărită, fără să simtă pasiunea pe care o împărtășesc acum pentru lectură, fără să trăiască intens și alte vieți ca și când le-ar aparține.

Dar, slavă Domnului, Irina Binder există. Așa cum a existat și un om pasionat de lectură și cărți, doamna Monica Vișan, fondatoarea Editurii For You, care a avut inspirația să ne-o propună ca autor. Și Irina, generoasă, nu ni s-a înfățișat oricum, ci odată cu ea, ca într-un caleidoscop, încă de la prima sa carte ne-a oferit galeria personajelor sale, a subiectelor și a temelor sale, universale de altfel, cât și o întregă paletă a sentimentelor omenești.

Nu o să vă dezvălui aici, analitic și rece, ca într-o prefață clasică, biografia autorului sau norocoasele și fericitele mele interacțiuni cu Irina Binder, deși sunt fascinante. Nici nu voi scrie pagini pline de explicații studiate, cuvinte golite de suflet în care să-mi expun opinia doctă, seacă asupra lucrării, cu referiri bibliografice, critice, disecând personajele, filosofând prețios asupra a... tot. Prefer să vă spun că, femeie fiind, întotdeauna mi-am dorit să știu cum e Adam în adâncul sufletului său. Am jinduit să descopăr cum simt bărbații. Cum gândesc, acționează și ce e în mintea ori în sufletul unui Făt-Frumos îndrăgostit fără speranță. Aici mi-a atins sufletul Irina cu noul

său roman, *Până la sfârșit*. Autoarea s-a așezat cu delicatețe în pantofii unui bărbat, creionându-i cu sensibilitate și forță narativă portretul, sondându-i cu măiestrie și curaj atât sufletul, cât și mintea.

Un înțelept a spus cândva că ar trebui, chibzuit, să ne facem în adâncul inimii un lăcaș, chiar și minuscul, pentru Dumnezeu. Pentru că acela se va umple, neașteptat, cu lucruri despre existența cărora habar n-am fi avut altfel. Așa e și cu acest ultim titlu al Irinei, *Până la sfârșit*: să-i amenajăm, așadar, un spațiu confortabil într-un colț al inimilor noastre și ne va umple toată ființa cu întrebări, răspunsuri, suspans și răsturnări de situații, cu poezie și imprevizibil, cu visuri împlinite sau spulberate, cu soluții câștigătoare în situații-limită. Îl va decora apoi aristocratic, drapându-l cu bine și frumos, cu bucurii nebănuite, dar în ascuns visate, cu omenie, curaj, nădejde, lecții de viață și mai ales cu iubire.

Vă las întreagă reveria așternută măiastru de scriitoarea cea mai îndrăgită din România, Irina Binder, împreună cu personajele sale. Vă invit să le ștergeți cu bunătate lacrimile, dar și să vă bucurați de zâmbetele presărate peste chipurile eroilor pe care-i cunoașteți deja. Vă poftesc să trăiți alături de ei o poveste de dragoste tulburătoare care, încă o dată, ne arată că dictonul „În dragoste și în război totul e permis“ rămâne actual și așa va fi cât vor iubi oamenii pe Pământ. Vă îndemn să urmăriți drumul sinuos și maiestuos al Reginei negre care plânge după împărăția iubirii și a pătrățelelor albe sau să vă amăgiți cu iluziile unui Nebun de alb care speră să captureze Regina pentru veșnicie pe tabla de șah a vieții, pe care inimile și lacrimile sunt albe și negre, dar la fel de adevărate. Sunteți pe mâini bune atunci când vă încredințez rândurilor binecuvântate ale Irinei Binder, autoarea noastră atât de îndrăgită și așteptată... până la sfârșit.

CARMEN VOINEA-RĂDUCANU

Jurnalistă și scriitoare, autoare a cărților *Visătorii nu mor niciodată* și *Binecuvântate ne fie dorurile*, apărute la Editura For You